

Trasllat de les despulles del Dr. Ferran

El dia dotze de desembre propassat es va efectuar el trasllat de les despulles del Dr. Ferran al Cementiri Nou, on l'escultor Llimona féu un ric mausoleu de marbre fosc amb bells relleus allegòrics.

Presidia l'acte el comte de Güell, alcalde de Barcelona, amb el President de la Diputació, senyor Joan Maluquer; també hi havia el Dr. Amali Gimeno, vingut expressament per aquesta cerimònia. El Dr. Soria duia la representació de la Facultat de Medicina de Barcelona i del Rector de la Universitat; el Dr. Salvat Navarro duia la representació de la Facultat de Medicina de València; i el doctor García-Tornel, representant al Col·legi Oficial de Metges de Barcelona. També hi veiérem els doctors August Pi i Sunyer, Martínez Vargas, el senyor Sánchez Diezma, Aldabert, Ciriac Bonet, Escolà i els caps de Cerimonial de l'Ajuntament i de la Diputació, senyors Ribé i Rubí.

El Dr. Amali Gimeno va parlar en mig del silenci respectuós de tots els reunits, entre els quals es notava un punt d'emoció.

El Dr. Gimeno enaltí en termes calorosíssims la il·lustre personalitat del Dr. Ferran; va glossar la seva actuació, els seus mèrits, la seva intel·ligència, les seves dots de caràcter.

Recorda com el veié actuar en aquells temps heroics, quan la incomprensió més absoluta dominava. Aleshores, el Dr. Ferran va demostrar, d'una manera meravellosa, el tremp del seu esperit, la possessió de la ciència, la confiança en el seu treball. Amb serenor i tenacitat — digué — va trobar, endut pel seu èstre científic, aquelles fórmules que tant de bé havien de dur a la humanitat i que tant de rebombori havien de moure. Ni les dificultats de tota mena, ni totes les campanyes, àdhuc les més insidioses, ni tots els sarcasmes no eren capaços de reduir-lo. El Dr. Ferran, home d'una presència d'esperit formidable, preveia el triomf de les seves aportacions, hi creia. El triomf del Dr. Ferran, que no podia fallar, descansa damunt la fortalesa del seu esperit.

Acabà dient que pot estar joiosa la ciutat de Barcelona de tenir un savi tan il·lustre i com, amb la solemnitat que donava a aquell acte, amb la presència de l'Alcalde, esborrava el mal efecte que incomprensions passades i lamentables havien produït. Evocà la presència de l'esperit del Dr. Ferran a aquell acte de solemne homenatge, amb paraules plenes d'emoció.

El Dr. Amali Gimeno féu un bell parlament.

Invitat a parlar el President de la Diputació, senyor Maluquer i Viladot, ho féu en paraules breus i sentides. Digué que la Diputació de Barcelona s'adheria fervorosament a aquell acte d'homenatge. Afegí que ell, personalment, va ésser un dels primers qui, creient en els mèrits del Dr. Ferran i en la bonesa de les seves vacunes, va presentar-s'hi per a ésser vacunat. Sense ésser metge — digué — va semblar-me que el Dr. Ferran encertava el camí. Vaig doldre'm profundament de les injustícies de què era objecte, i em semblaven molt lamentables les campanyes d'aquells que el contradieien no sols des d'un punt de vista científic, ans també l'atacaven per la part dels interessos materials. Personalment, doncs, també m'associo a aquest homenatge a l'home de ciència més gran, al meu parer, de l'Espanya del segle XIX i del XX.